

 <h1 style="text-align: center;">SUCCULENTA</h1> <p style="text-align: center;">MAANDBLAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927</p>		
<p>Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15^{en} der maand aan :</p> <p>G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.</p>	<p>Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER.</p> <hr/> <p>Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.</p>	<p>Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres :</p> <p>Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.</p>
<p>Hoofdbestuur: CIIR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i>, IJlversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i>, Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, <i>Penningmeester</i>, Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoorn 114 bis; Prof. A. hl. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.</p>		

HOOGSUCCULENTE MESEMBRIANTHEMA (16).

A. necopinum N. E. Br.

N. E. Brown in Gard. Chron. 1922, vol. LXXI, p. 105 en G. C. 1926, vol. LXXIX, p. 268. Syn.: *M. necopinum* N. E. Brown in Journ. Linn. Soc. Bot., vol. XLV, July 1920; *M. testicularis* var. γ Haworth in Misc., pag. 24 (1803) en Synop., p. 205 (1812); *M. octophyllum* var. β Haworth in Rev., p. 85 (1821).

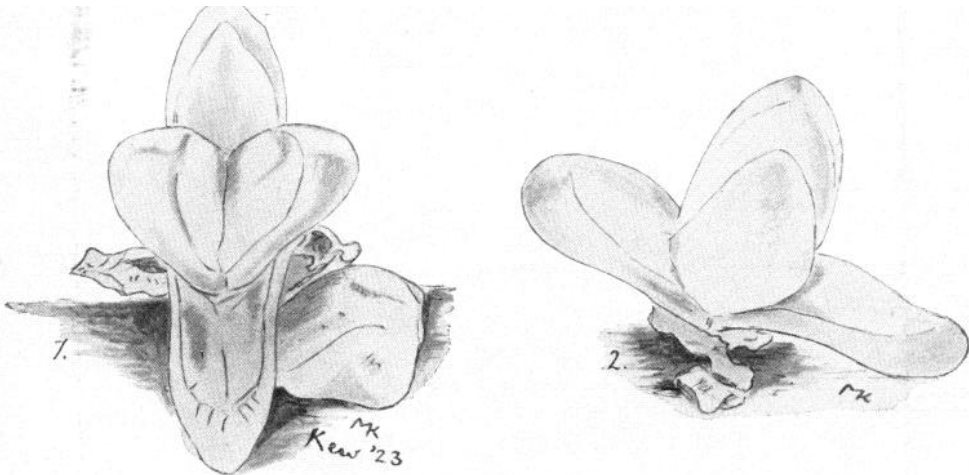

Fig. 43

Fig. 43.

A. necopinum N. E. Br.

Nat. grootte.

Kew, 1923.

Plant 3-4 c.M. hoog, soms basaal vertakt. Bladeren meest 4, soms 2 of 6, aan de basis vergroeid, 15-25 m.M. lang, 10-16 m.M. breed, 6-9 m.M. dik, aan de basis wat dikker, deltavocmig of deltavocmig-langwerpig, stomp, bovenzijde plat, rugzijde dikwijls convex, top onduidelijk gekield, onbehaard, witachtig.

Bloemsteel ingesloten, voorzien van een tweetal bcacteen. Kroon 14-18 m.M. in diameter, zonder buis: kroonbladeren talrijk, stomp, geel.

Zuid-Afrika: Vindplaats onbekend. Wel weten we, dat ze door Masson en Pillans gevonden werd.

Deze opmerkelijke soort werd eerst door Haworth als een variëteit van *M. testiculare* Ait. beschouwd, later echter als een variëteit van *M. octophyllum* Haw. Jaren later werd echter door N. E. Bcown vastgesteld, dat de laatste niet als een op zich zelf staande soort is te handhaven, doch slechts een vorm is van *M. testiculare* Ait. (*A. testiculare* N. E. Br.). *A. necopinum* verschilt echter aanzienlijk van beide *testiculare*-vormen, van de eerste door veel smallere, anders gevormde bladeren en kleinere bloemen, van de laatste door vrij wat gcotece en breedere bladeren, die aan basis en top even dik zijn of veel dikker aan het basale dan aan het apicale gedeelte, hetgeen bij de tweede *testiculare*-vorm juist omgekeerd is. Afgebeelde plant trof ik in Kew aan in 1923.

Herbarium hort. kew.

A. necopinum: Bloem, afkomstig van typeplant van N. E. Bcown. Ontvangen in herb. Oct. 1925.

4. *Pleiospilos* N. E. Br.

N. E. Bcown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXX, p. 89.

Dwergachtige, stamlooze, overblijvende succulenten. Bladeren tegenovergesteld, gewoonlijk 2 (wanneer een nieuw paar vormend 4) per plant of vertakking, gelijk, eivormig, zeer groot en dik, even lang als breed, of bijna 2 X zoo lang als breed: stevig, grijsgroen of bruinachtig, zeer duidelijk gestippeld.

Bloemen solitair of 2-4 per bladpaar, eindstandig, van tusschen de bladeren ontspruitend, zittend, met een paar bcacteen.

Kelk 5-6-slippig, slippen bijna of geheel naar beneden doorlopend tot aan de vereeniging van de kelk met het vruchtbeginsel.

Kroonbladeren talrijk, vrij, lijnvocmig, oprijzend rond de bovenrand van het vruchtbeginsel. Meeldraden talrijk, rechtopstaand.

Aantal stempels 9-14, draadvormig ; geen stijl. Vruchtbeginsel onderstandig, 9-14-hokkig ; zaadlijsten beneden het midden der buitenste hokwand en zich nog een weinig uitstrekkend over de middenas van het vruchtbeginsel. Doosvrucht min of meer halfbolvormig, met 9-14 kleppen en hokken: kleppen bij bevochtiging terugbuigend, elk met een paar evenwijdig loopende, hygroscoische lijsten, die tot op het midden der klep vergroeid zijn, verder onvergroeid het vrije gedeelte draagt een driehoekige, vliezige vleugel. Deze vleugels vereenigen zich in paren met die der aangrenzende hokken of komen vrij te staan tusschen de kleppen: hokken puntig overdekt door vrij stijve hokvleugels of afgescheiden deelen van de hokken, bij de opening teruggebogen en hierdoor eenigszins gelijkend op de mond van een trompet; de geheele reeks van deze deksels verheft zich als een kroonachtig bouwsel boven het niveau der hygrosco. lijsten, de hokopeningen worden niet opgevuld door propjes of tuberkels.

Zaden samengedrukt-eivormig, met een tepelvormig uitwasje aan een kant, onder de microscoop gezien overdekt met wratachtige verhevenheidjes. donkerbruin.

Aantal soorten 2, thuishoorend in het Oostelijke gedeelte der Karroo. Typeplant is *P. Bolusii* N. E. Br.

De naam is afgeleid van het Grieksch *pleios* = vol en *spilos* = stip of vlek, duidend op de zeer opvallend gestippelde bladeren.

P. Bolusii N. E. Br.,

N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXX, p. 89, m. 2 fig. *Syn.*: *M. Bolusii* Hooker fig. in Bot. Mag., t. 6664 (1882), Berger in Monatsschr. f. Kakt. 1899, Bd. 9, p. 39, m. fig. (p. 41), Dyer in Ann. of Bot., vol. XX, p. 125, t. 8 (1906), F. Rehnelt in Gartenwelt, Jahrg. XI, p. 302 (1907), Berger, Mesembr., p. 275, fig. 60-61 (1908), Marloth in Das Kapland, p. 223, m. fig. (de allerbeste afbeelding dezer plant, toont de groote overeenkomst der bladvorm met het omringende gesteente), Jena 1908 en in Flora of S. Afr., vol. 1, p. 206, t. 51, Oberstein in Jahresber. d. schlesischen Gesellsch. f. vaterl. Kult., 11. Abt., p. 17 (1912). M. Karsten in Onze Tuinen 1919, 13de jg., p.p. 591-592, m. fig., Schwantes in Gartenschönheit 1924, p. 65 (photo door Purpus) en in Zeitschr. f. Sukk. 1926, Bd. 11, p.p. 159-160.

Bladeren een weinig spreidend, aan hun platte zijde 25-50 m.M. lang en 25-55 m.M. breed, zeer breed eivormig in omtrek, stomp

toeloopeud, het topgedeelte der bladeren is 25-50 m.M. dik en halfeivormig in dwarsche doorsnede; de oppervlakte is lichtelijk ongelijk door onregelmatige bobbels en deuken, onbehaard, grijs-groen, dikwijls roodachtigbruin getint, dicht bezaaid met zeer in het oog vallende donkergroene stippen.

Bloemen zittend, eindstandig, solitair of 2 à 3 bijeen, van bracteen voorzien.

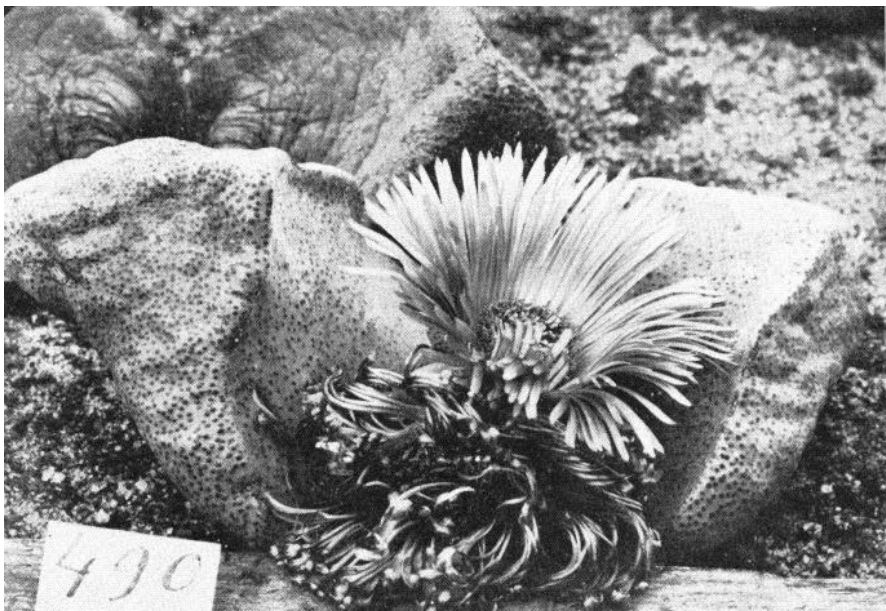

Fig. 44.

P. Bolusii N. E. Br.

Nat. grootte.

Photo Fr. de Laet.

Kroon 5 c.M. of meer in diameter, heldergeel, naar het midden tot wit verbleekend, sterk geurend (naar cocosmelk).

Graaf Reinet Div.: bij Graaf Reinet, Bolus! bij Kendrew, Frith! Aberdeen Div.: bij Aberdeen Road, Marloth!

Bijstaande fraaie photo (zie fig. 44). genomen in het établissement van den Heer Fr. de Laet, geeft een zeer juiste indruk dezer plant; men kan zich voorstellen, dat de dikke, hoekige bladeren met hun oneffen oppervlak een groote overeenkomst

toonen met doorgebroken, eenigszins afgeronde steenen. Ze is dan ook een fraai voorbeeld van „mimicry”.

De Heer de Laet was zoo vriendelijk mij deze photo ter reproductie af te staan.

De *Mesetnbr.* collectie der R. Botan. Gardens in Kew bevatte verscheidene exemplaren (importplanten) van deze bekende soort, waaronder ware „showstukken”. Men had ze ontvangen van Mr. Frank Frith, den Z. Afrikaanschen spoorwegbotanist in '24 en '25 (resp. no. 354 en 297). Voor ze aan Kew kwamen waren deze planten te zien in den Z. Afrikaanschen tuin (onder beheer van genoemde Mr. Frit h) op de Wembley-Exhibition, die zoo men weet gehouden werd in den zomer van '24 en '25. Hierbij was een zode bestaande uit 3 paar ongewoon groote bladeren (10 c.M. hoog, $6\frac{1}{4}$ c.M. breed en 5 c.M. dik!), die nog in het bezit waren der echte, roodachtigbruine woestijntint. In cultuur komt spoedig de grijsgroene kleur boven.

(Wordt vervolgd).

M. KARSTEN.

Rectificatie.

De Heer C. A. Maasz, Hamburg, heeft mij er attent op gemaakt, dat ik *Conophytum* sp. (Marlot h, no. 6925) ten onrechte rekende tot de *ongedetermineerde* C. soorten in Herb. hort. kew. (Succ., p. 104). Deze plant is n.l. door N. E. Brown beschreven in de Gard. Chron. 1927, vol. LXXXI, p. 70, als *C. retusum* N. E. Br.

Ze behoort tot de „*Biloba*-groep”, wijkt van vormen als *C. bilobum*, *C. Elishae* e.a. af door haar breed wigvormige corpuscula waarvan de lobben iets ingesneden of afgeknot aan den top zijn. Het is echter nog de vraag of ze deze vorm op den duur in de cultuur zal behouden. *C. retusum* werd door Dr. Marlot h gevonden op rotsen in de kloof waardoor de Kavarassrivier stroomt in het Richtersveld (Klein Namaqualand).

M. K.

IN MEMORIAM

Dr. JOSEPH NELSON ROSE.

Te laat, om er nog in het Meinummer van Succulenta mededeeling van te doen, bereikte mij, uit Washington, de droeve tijding dat

Dr. Joseph Nelson Rose, aldaar in den vroegen morgen van den 4en Mei j.l., kalm en vreedzaam ontslapen is.

Met hem is een man heengegaan wiens onveranderlijke welwillendheid en verdraagzaamheid in de geheele wetenschappelijke wereld spreekwoordelijk waren; een man grootelijks geacht en bemind door zijn collega's.

Gedurende een lange reeks van jaren mocht ik het voorrecht hebben met dezen eminenten geleerde een levendige briefwisseling te onderhouden die zich steeds kenmerkte door de zeldzame vriendelijkheid en voorkomendheid van den overledene.

Ook Succulenta mocht herhaalde malen daarvan de voordeelen plukken in welk verband ik, meerdere andere blijken van hulpvaardigheid stilzwijgend voorbijgaande, slechts behoef te wijzen op de talrijke cliché's die mij, door Dr. Rose's bemiddeling, bereikten voor publicatie in ons blad, waarbij de toezending van een 100-tal tegelijk, voor de illustratie van mijn artikelenreeks „Onze gedoornde vrienden”, wel de kroon spande.

Nimmer bleef een vraag onbeantwoord, ja het kwam meermalen voor dat, indien Dr. Rose dat in mijn belang achtte, mijn verzoek om inlichtingen naar een geheel anderen hoek van de wereld werd doorgezonden en van daar beantwoord.

Kenschetsend voor Dr. Rose's karakter was het laatste antwoord dat ik, een paar weken voor zijn overlijden, van hem mocht ontvangen,

„Ik heb net, voor een paar dagen, aan U gedacht en mij afgevraagd waarom ik ditmaal in zoo lang niets van U had gehoord” schreef hij daarin en dat nog wel terwijl een brief van mij, in de meeste gevallen, synoniem was met een, al was het dan ook een zoo bescheiden mogelijk, verzoek om voorlichting op een of ander gebied.

En nu is ook deze hoogstaande geleerde niet meer.

Dr. J. N. Rose was in 1862 te Liberty, in Indiana, geboren en studeerde aan het Wabash College. In den herfst van 1888 trad hij in functie bij het Department of Agriculture, te Washington, als Assistant Botanist. Ongeveer in 1895, toen het National Herbarium overgebracht werd naar het Smithsonian Institution, ging ook Dr. Rose over naar den staf van die instelling waar hij laatstelijk de functie van Associate Curator of Botany vervulde.

Dr. J. N. Rose was een erkende autoriteit op het gebied van meerdere „moeilijke” plantenfamilien (Crassulaceae, Cactaceae, *Umbelliferae* etc.) en heeft zeer veel bijgedragen tot verruiming van de kennis in de Botanische wetenschappen.

Bekend zijn de 7 reizen door de Centraal- en Zuid-Amerikaansche landen waarbij hij rijken buit voor de wetenschap verzamelde en zeer vele, voor de wetenschap nieuwe, planten ontdekte.

Ruim een honderdtal publicaties op Botanisch gebied verschenen van zijn hand.

Dr. Rose's werk dat het meest op den voorgrond trad was de, tezamen met Dr. N. L. Brit t on bewerkte, schitterend uitgevoerde *Monographie der Cactaceae*.

Het lag in Dr. Rose's voornemen in dit voorjaar nog een studiereis naar de beide California's te ondernemen, voor een herbestudeering der aldaar inheemsche *Crassulaceae (udleya)*, zijn lichamelijke gesteldheid heeft dit niet toegelaten.

Toch werkte hij, hoewel reeds lijdend, tot het laatste oogenblik. De dag vóór zijn overlijden vond hem nog aan zijn bezigheden in het Smithsonian Institution, den dag daarna had dit werkzame en vruchtbare leven opgehouden te bestaan.

Rust zacht, Dr. Rose. . . Uw hand is tot stilstand gekomen maar Uw geest leeft voort in Uw werk. . . in de schitterende resultaten van den arbeid dien Gij zoo liefhadt . . . in het monument, der dankbare herinnering, door Uw beminlijke eigenschappen in de harten van allen, die het voorrecht hadden met U in aanraking te komen, geplant. . . .

Rust in vrede. . . .

Voorburg, Mei 1928.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

BUITENLANDSCHE BIJDRAGEN.

Conophytum multicolor Tisch. spec. nov.

Een stamlooze *Conophytum* van zodevormende groei. Corpuscula 1- 1.5 c.M. hoog, even zoo lang en 0.8- 1.2 c.M. breed, omgekeerd-kegelvormig, van boven gezien breed elliptisch; bovenzijde plat of zeer zwak convex, niet met een scherpen, doch met een stompen rand van de zijden afgegrensd, centraal gedeelte waarin spleet niet ingedeukt. De kleur der volkomen gladde bovenzijde is metaalachtig blauwgrijs tot staalblauw, terwijl de zijden meestal fraai purper gekleurd zijn; toch komt het dikwijls voor, dat ook de bovenzijde een purperen waas heeft over het blauwachtig fonds. Verder vinden we onregelmatig verspreid over den geheelen bovenkant *en* rond de 2-3 m.M. lange spleet een aantal tamelijk groote,

hier en daar tot kleine, breede lijntjes samenvloeiende, niet op-
liggende, donkergroene of donkerkarmijnroode stippen. Bloemen
onbekend.

Doosvrucht 5-hokkig ; hokken vrij diep, bodem en kleppen tamelijk
dik. Scheiwanden vrij hoog, naar het midden toe opstijgend.

Hygrosopische lijsten nauwelijks vaneenwijkend. Hokvleugels
niet zeer breed, met de uiteinden der hygrosoc. lijsten vergroeid.
Zaden geelachtig-bruin met bruinen navel, 0,5 m.M. lang.

Zuid-Afrika : Van Rhynsdorp Div.

Van deze fraaie *Conophytum* kreeg ik 2 jaar geleden zaden uit
Z. Afrika toegezonden zonder eenige vermelding van vinder of
groeiplaats. De daaruit opgekweekte planten lijken geheel en al
op die, welke de fa. Friedr. Ad. Haage Jr. te Erfurt onlangs
geïmporteerd heeft. Aan deze firma heb ik dan ook de kennis
der vruchtstructuur en de juiste opgave der vindplaats te danken.
Door haar fraaie kleur is deze soort bijzonder aantrekkelijk. Ze
heeft wel iets van vormen als *Con. mundum* N. E. Br. en *parvi-
petalum* N. E. Br., waarvan ze echter op het eerste gezicht verschilt
door haar niet en relief geplaatste vlekken en niet concave boven-
zijde. (Vertaling M. K.)

Freiburg in Br.

Dr. A. **TISCHER**

DE GOUDEN CACTUS TIJD.

De maanden Juni, Juli en Augustus vormen den gouden tijd
voor den Cactusliefhebber. Wij zitten er dus thans midden in.
Zeker, April en Mei kunnen reeds menig bloempje brengen en
ook September en October zullen er nog wel eenige geven, maar
toch, de hoofdbloei der meeste soorten valt in bovengenoemde
drie maanden.

Zijn het in de eerste maanden des jaars meest kleinbloemige
soorten, hoe meer de eigenlijke zomertijd nadert, des te meer planten
met groote bloemen beginnen haar schoonheid hoogtij te vieren.
't Begint met de *Phyllocactussen* welke in ongekende bloemenpracht
iedereen tot vervoering brengen. Welk een verscheidenheid in
kleuren valt er bij haar te bewonderen ! Dan volgen de *Echino-
cereussen* met haar groote intens gekleurde bloemen welke, in
tegenstelling met de meeste andere Cactusbloemen, zoo lang duren
en dikwijls veertien dagen lang de starre doornenstammen tot sieraad
strekken. Eindelijk volgen de Echinopsissoorten, die wondervolle

bollen, welke geheimnisvolle trechterbloemen ons steeds met diep ontzag vervullen voor de onbegrijpelijk schoone Cactusschepping. Daartusschen zorgen de *Mamillaria's* met haar kleine doch daarentegen in overgroot aantal verschijnende bloempjes, dat de verzameling nooit geheel zonder bloemen is en er steeds iets te bewonderen valt. Verder brengen de *Echinocactussen*, waaronder zulke dankbare bloeiers gevonden worden, gloed en kleur en leven.

Na den tijd der voorjaars werkzaamheden hebben wij thans den tijd der belooning : het genieten van den bloei onzer gedoornde vrienden. Enthousiast schreef een onzer Friesche leden mij: „Als bewijs, dat in ons hooge noorden de succulenten nog wel willen, diene, dat ik sinds eenige weken drie exemplaren van *Cereus Sylvestrii* in bloei heb, die samen dagelijks 70 en meer bloemen open hebben. Een *Gasteria verrucosa* bloeit met 12 bloemstengels tegelijk! De Echinopsissoorten bloeien ook al 'n veertien dagen en zijn overladen met knop,“ Dat is de rijke belooning voor de moeite en zorg aan onze planten bewezen.

Maar dan stellen wij ons niet alleen met genieten tevreden : wij willen ook laten genieten, anderen deelgenoot maken van onze onbevangen vreugde. En dan blijft het niet bij laten bewonderen van onze lievelingsplanten, dan geven wij ook gaarne eenige overtollige stekjes of reeds aan den groei gekomen plantjes mee, wanneer men bemerkt, dat de bezoeker daarin belang stelt. En natuurlijk vergeten wij niet hen op het bestaan onzer vereeniging opmerkzaam te maken. Zoo kunnen wij door daad en woord de liefhebberij helpen bevorderen en het ledental onzer vereeniging doen toenemen. Wanneer elk onzer leden in dezen gouden Cactussentijd zoo *eens* z'n best deed, en elk voor zich slechts één nieuwen liefhebber vormde en deze als lid voor onze vereeniging ging winnen, dan konden wij het volgend voorjaar een ledenlijst met meer dan 1200 namen laten verschijnen. Dan kon Succulenta" nog fraaier gemaakt worden dan het nu al reeds is, dan zouden nog heel wat plannen ten uitvoer kunnen worden gebracht die nu nog bij het bestuur in portefeuille zijn.

Is het iets onmogelijks, dat wij vragen? Wij gelooven het niet! Want het is toch zoo'n groot bezwaar niet, in den naasten kring onzer vrienden en kennissen slechts bij één de liefhebberij voor succulenten te doen ontwakken? Op dan, aan den arbeid, het is thans ook daarvoor de gouden tijd!

G. D. D.

PHYLLO-HYBRIDEN.

Een ieder, die wel eens Phyllocactussen uit zaad heeft opgekweekt, zal het zijn opgevallen, dat de jonge kiemplantjes een heel ander uiterlijk bezaten, dan de oudere planten, dat ze opkwamen in zuilvorm en pas veel later, soms eerst in het tweede of derde jaar, hun typische platte phyllobladen kregen. Dit wijst erop, dat we steeds te doen hadden met kruisingsproducten, waarbij het geslacht *Cereus* van overwegende beteekenis bleek voor den vorm. Bij de honderden van Phyllo's, die we in den loop der jaren grootbrachten, zagen we nog nimmer de platte bladvorm ineens verschijnen en het staat dan ook te bezien, of er nog wel soortecht zaad van deze planten te bekomen is, tenzij men dit kan importeeren uit het land van oorsprong. Maar ook dan nog moet het daar in het wild zijn ingezameld en niet afkomstig zijn uit tuinen, waar men, zooals bekend, eveneens een groote voorliefde voor de fraaibloeiende Phyllo's bezit. De meesten onzer zullen echter wel niet zoo gelukkig zijn daaraan te kunnen komen en we mogen veilig aannemen, dat alles, wat zich thans onder den naam van Phyllocactus in den handel bevindt een mengseltje is van alles en nog wat. Op zich zelf is dit heelemaal zoo erg niet, want de grens der mogelijkheden is bij dit geslacht nog lang niet bereikt. En evenals we door voortgezette hybridisatie en selectie nog steeds nieuwe vormen weten te verkrijgen van allerlei tuinplanten, zooals dahlia's, tulpen enz. zoo moet dit ook nog mogelijk zijn "bij onze Phyllocacteen. Als men dan de minder goede soorten er maar uitgooit en alleen het betere houdt. Want we hebben het reeds meermalen betoogd, elke kruising is geen verbetering. Cactussen kweken moet met overleg gebeuren en geen sleur worden, d.w.z. men moet niet met taaie vasthoudendheid alles blijven bewaren, wat men nu eenmaal bezit. Een plant, die na jaren van zorgvuldige behandeling nog maar steeds geen bloemen vertoont is óf een waardelooze soort, óf de kweekwijze heeft niet gedeugd. Aan het eerste is niets te doen, aan het laatste wel, doch gemakkelijk is dit al evenmin. Want waaraan ligt het? Zelf kregen we jaren geleden een stek van een pracht Phyllo, die bij een opzichter van militaire gebouwen voor het raam van een leege dienstwoning stond en ieder jaar volop bloeide met tal van groote geelwitte bloemen, een soort dus van het Cooperi-type. bijzondere zorg werd er niet aan besteed, ze kreeg

s' zomers water en een enkele maal ook in den winter en dat was het heele voorschrift, dat ik meekreeg. Bij mij heeft de plant tal van scheuten gemaakt, doch nimmer zag ik er een bloem aan, hoewel mijn kas oogenschijnlijk een beter kweekgelegenheid was dan het raam eener onbewoonde kamer, al lag die dan ook op het zuiden, En dit voorbeeld ZOU met tal van andere zijn te vermeerderen. Onze leden zullen stellig dergelijke ervaringen hebben opgedaan. Ook schijnt het eene jaar een beter Phyllojaar te zijn dan het andere en dat behoeft hem heelemaal niet te zitten in de hoeveelheid jaarlijksche zonneshijn, want die scheelt in totaal niet zooveel. Ons gemiddeld aantal zonne uren wordt vrijwel elk jaar bereikt. Heeft misschien de tijd, dat de knoppen worden aangelegd hierop invloed? Wie zal het zeggen? Maar dit jaar belooft weer heel goed te zullen worden, althans van verschillende zijden vernemen we, dat de Phyllo's rijk in de knop staan. Een verschijnsel, dat we wel kunnen verklaren is, waarom Phyllozaden zoo slecht opkomen. Hieraan is hun hybride karakter schuld, want het mag als bekend worden verondersteld, dat bastaarden in het algemeen zwak zijn. Pas in het tweede of zelfs in het derde jaar zijn ze de moeilijke periode in hun leven te boven (of ze zijn voor dien tijd ten gronde gegaan) en dan komt er wel flink schot in. Tenslotte een vraag. Heeft wel eens iemand onzer leden de resultaten over een reeks van jaren nagegaan van een door hem zelf verrichte kruising bij Phyllo's? We geven grif toe, dat dit niet zoo gemakkelijk is voor den liefhebber, die in den regel over niet al te veel ruimte beschikt.

Verrassend zijn echter de resultaten, als men dit, zij het ook op bescheiden schaal, eens heeft geprobeerd. Als voorbeeld nemen we een kruising, die we zelf uitvoerden tusschen *Ph. Ackermannii* en *Phyllocactus hybridus Felix Faure*, van De Laet. Van deze laatste bezitten we een Lumierefoto, dat is een glasplaat met een bloeiende plant in de natuurlijke kleuren, waardoor het mogelijk blijft de bloemkleuren der ontstane vormen met deze stamouders te vergelijken. De andere plant voldoet wat vorm en kleur betreft volkomen aan de Ackermannii, zooals we die uit de beschrijving kennen. Uit deze kruising zijn door mij tal van zaden gewonnen en een deel hiervan heb ik tot heden toe kunnen nagaan.

Het eerst heeft na drie jaar gebloeid een plant, die staat afgebeeld in mijn cactussenboekje op pag. 13. Dit is beslist een aanwinst, wat de bloem betreft, want ze is 20 c.M. in doorsnede

en van een schitterende kleur, helderrood met violetten weerschijn. Doordat ik er het vorige jaar een zaadbes aan heb laten komen zal ze dit jaar door uitputting wel niet bloeien. Dat had ik natuurlijk vooruit kunnen weten, want de zaadvorming doet de planten geen goed. Maar hoe staat het nu met de broertjes en zusjes? Een ervan heeft dit jaar bij de familie Becht gebloeid. Ze was een teleurstelling ten opzichte van haar voorgangster. De bloem was geheel van het Ackermanniitype, misschien iets lichter van kleur, doch een slagje kleiner. Dit laatste kan nog wel terecht komen, maar de plant zelf lijkt ongetwijfeld op haar stamvader, waarvan het stuifmeel afkomstig was. Hadden we met zuivere vormen te doen, dan zou de wet van Mendel op moeten gaan, maar waar de moederplant reeds een hybride was en de vader mogelijk ook niet geheel zuiver, kan men geen getallen geven van het vermoedelijk nakroost. Nu komen er van deze zaailingengeneratie dit jaar denkelijk nog eenigen in bloei. We zijn benieuwd, wat die ons te zien zullen geven en hopen hierover later verslag te doen.

v. d. H.

HET SCHILDLUIZEN-VRAAGSTUK.

Het schildluizen-vraagstuk is altijd een geliefd onderwerp van onderzoek geweest bij planters en verfstoffabrikanten, al beoogden beide partijen niet hetzelfde doel, en waren hun onderzoekingen in lijnrechte tegenstelling met elkaar. Zocht de plantenkweeker naar een vernietigend middel voor deze dieren, de verfstoffabrikanten zochten juist naar een geschikte kweekingswijze. Wat ons streven is, behoef ik natuurlijk niet te zeggen, daar dat duidelijk blijkt uit het artikel van den Heer K. M. Knip in ons Juni-nummer van „Succulenta” : Wij zoeken natuurlijk naar een verdelgingsmiddel voor deze, voor onze kweekelingen, schadelijke wezens.

Alvorens over te gaan tot de bespreking der bestrijding, zou ik nog gaarne U wat willen vertellen over de Schildluizen zelf.

De bedoelde *Schildluizen* en *Wolluizen* behooren tot de familie der Coccidae en komen als onbewegelijke schildjes voor op de bast en bladeren der planten, zich ongemerkt meer en meer verbreidend en de planten kracht en sap onttrekkend. De schildvormig, vaak ook bijna bolvormige of anders gevormde, in den regel in het geheel niet meer op dieren gelijkende wezentjes zijn de wijfjes.

Bij het afhaken van het vrouwelijke schild vindt men vaak aan den onderkant talrijke nietige, geelachtige of grauwachtige lichaampjes, welke niets anders zijn dan de nakomelingen van moederluis. Ofschoon de Schildluis in den regel een eierlegend dier is, bestaan er ook levendbarende Schildluizen zooals bijv. de *Lecanium hesperidum* L., welke op den *Oleander*, *Klimop* en *kamerplanten* worden aangetroffen.

De jonge Schildluizen beiderlei geslacht hebben in hun eerste levensstadium het aanzien van kleine *Mijten*. Zij zijn tamelijk bewegelijk, kunnen met hun zes korte pootjes langzaam rondkruipen en hebben twee stipoogen, geleedde voelers en een goed ontwikkelde zuignuit. Wanneer de jongen hun moeder verlaten hebben en een geschikte plek op de plant hebben gevonden, waarin zij hun zuignuit boren, slaat de ontwikkeling der beide geslachten geheel andere wegen in.

De vrouwelijke larven, welke gewoonlijk 3-5 vervellingen ondergaan vóór zij volwassen zijn, krijgen nooit vleugels, maar blijven eigenlijk levenslang op een larvenstadium staan. De vorm, welke zij hierbij aannemen, is zeer verschillend. In het eenvoudigste geval behouden zij haar larvenpooten en zijn daardoor in staat gesteld op hun voedselplant rond te kruipen. Zulke wijfjes, welke wij als de oorspronkelijke vertegenwoordigsters der geheele familie kunnen beschouwen, hebben evenals de larven nog twee enkelvoudige oogen en zijn met twee geleedde voelsprietten versierd. Daartegenover staat het grootste gedeelte der wijfjes, welke nooit hun plaats op de voedselplant meer verlaten na het larventijdstip, dat zij hun zuignuit in de plant hebben geboord. Bij deze vormen reduceeren de pootjes, om tenslotte geheel te verdwijnen, daar zij toch maar luxe zouden zijn.

De mannelijke larven gedragen zich geheel anders, zij scheiden van tijd tot tijd een wasachtige substantie af, welke men met een kokon vergeleken heeft. Zij maken één tot twee popstadia door en krijgen één paar vleugels, gereduceerde monddeelen en goed ontwikkelde oogen. Bij de meeste Schildluizen zijn de mannetjes echter nog niet bekend.

Wij vinden als voornaamste vertegenwoordigers in ons land:

1. *Coccus rosae* Bouché, op *rozen* voorkomend.
2. *Coccus nerii* Bouché. Deze soort wordt op een zeer groot aantal planten, zoowel uit de warme, als koude kas aangetroffen.
3. *Coccus adonidum* L. treft men voornamelijk in warme kassen

aan, waar een te droge, warme temperatuur heerscht, op *Canna*, *Dracaena* en *Gardenia*.

4. *Coccus laurus* L. aangetroffen op *Laurier*.

5. *Coccus cacti* L. (*cochenille*), welke voorkomt in warme kassen op *Opuntia* en andere *Cacfaceae*.

6. *Coccus echinocacti*, gevonden op diverse cactus-soorten.

7. *Coccus mamillaria*, waargenomen op *Mamillaria-soorten*. Wij kunnen haast zeggen, dat elke plant haar specifieke *Schildluizen* heeft.

Nu wat betreft de bestrijdingsmiddelen voor deze kleine kwelgeesten. In het geval de bestrijdingsmiddelen beschreven in den vorigen jaargang van „Succulenta” geen baat hebben gevonden, neem ik de vrijheid U nog een paar middelen aan de hand te doen, welke in den tuinbouw, landbouw en tropische cultures haar toepassing vinden, n.l. :

1. De U reeds bekende methode van verwijderen der schildjes met een borstel, welke vooraf is bevochtigd met zeep- of tabakswater. Dit bevochtigen is noodig om de eieren, welke bij het afwrijven worden verspreid, te vernietigen.

2. Reinigen der aangetaste deelen met Neszlersche-vloeistof, nadat de schildjes verwijderd zijn. Het mengsel is samengesteld uit

50 gr. groene zeep.
100 gr. foezelolie.
200 gr. alcohol.
650 gr. water.

Bij de bereiding moet de groene zeep in warm water volkomen worden opgelost en daarna de overige bestanddeelen worden toegevoegd. Zij moet zeer verdund worden gebruikt en wel $\frac{1}{4}$ Neszlersche-vloeistof op $\frac{3}{4}$ water. Zij is geheel onschadelijk voor de planten, maar een afwijking in de bereiding kan zeer nare gevolgen na zich sleepen. Voor het gebruik goed omschudden om een innige verbinding met het bijgevoegde water tot stand te brengen. De kleur van de vloeistof is licht roodbruin. Zij moet door middel van een spuit worden verspreid en deze handeling is desnoods eenige malen, bij tusschenpoozen uit te voeren.

3. Met petroleum-emulsie bespuiten. De emulsie bestaat uit :

10 gr. harde zeep (Sunlight-zeep).
200 gr. petroleum.
100 gr. water.

De zeep wordt in warm water opgelost, de kokendheete op-

lossing bij de petroleum gevoegd en het mengsel 10 minuten gekarnd, terwijl het nog heet is. Men verkrijgt dan een roomachtige massa, welke bij het koud worden stolt en maandenlang bewaard kan worden. Voor het gebruik wordt 1 deel op 15 deelen gewoon koud water verdund. Het beste is deze beide laatste recepten niet eerder zelf te maken dan wanneer men zeker is het zuiver volgens voorschrift te kunnen bereiden, geef het anders liever in handen van een drogist.

Ik hoop, dat degene, die erge last van deze wezentjes onder vinden, profijt mogen hebben van boven beschreven bestrijdingsmiddelen.

Op hoop van zegen!

Den Haag.

P. A. H. RIJKEBÜSCH JR.

FOTO'S VAN CACTUSSEN.

Meermalen bleek mij bij correspondentie met onze leden, dat er behoefte gevoeld werd aan goede fotografische afbeeldingen van Cactusen. Vooral pasbeginnende verzamelaars vinden hierin een middel om onbekende planten uit hun collectie op naam te krijgen of om de keuze gemakkelijker te maken bij het doen van nieuwe bestellingen.

Tot mijn genoegen kan ik thans mededeelen, dat de bekende plantenfotograaf P. Kooy te Amsterdam bereid is bij voldoende deelname zulke foto's voor onze leden te vervaardigen. De foto's zullen dan op postkaart model worden afgewerkt, zoo dat men ze in een gewone prentbriefkaarten album kan verzamelen, waardoor men ten slotte in het bezit komt van een waardevol cactus album. Het plan bestaat elke maand een serie van vijf kaarten in den handel te brengen, tegen den prijs van f 0.50 per serie, franco per post.

Ieder onzer leden die hiervoor iets gevoelt, wordt verzocht daarvan voor 15 Juli aan ondergeteekende kennis te geven. In het volgende nummer zal ik dan bekend maken of de deelname (minstens 50) groot genoeg is om het plan ten uitvoer te brengen.

G. D. DUURSMAN,
Achter de Hoven 114bis Leeuwarden.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Het bestuur deelt den leden mede dat een gezamenlijk bezoek zal worden gebracht aan den Hortus Botanicus op Zondag 8 Juli 's morgens 9.30 uur. Samenkomst 9.15 voor het hek van den Hortus. 12 uur weer thuis.

Bezoek aan de verzamelingen van Mej. 1. Mees en den Heer Chr. de Ringh Hilversum.

Dit bezoek zal plaats hebben op Zondag 15 Juli 's morgens naar Mej. Mees daarna koffiedrinken en 's middags naar den Heer Chr. de Ring h.

Vertrek van Amsterdam C.S. 9.16 terug uit Hilversum 4.51 (16.51).

Dames en Heeren welke medegaan, gelieven tijdig, uiterlijk 9 uur onder de klok van C.S. aanwezig te zijn. Van gezelschapbiljet wordt geen gebruik gemaakt. Leden, welke reeds betaald hebben ontvangen 's morgens hun geld terug.

De bekende verzamelingen van Mej. Mees en den Heer Chr. de Ringh zijn zeer interessant, zoodat het een zeer aangename en leerzame dag belooft te worden. Er worden dan ook veel Dames en Heeren verwacht.

Op 15 Juni had een zeer geanimeerde vergadering plaats van de afdeling Amsterdam en Omstreken.

Na voorlezing der notulen vorige vergadering, werden de ingekomen stukken behandeld. O.a. het bericht van den Heer Chr. de Ring h voor het bezoek aan diens verzameling en die van Mej. Mees vond de algemeene sympathie.

Ook was een verzoek gedaan van den Heer Zimmerman om te trachten een cursus te houden door de Volksuniversiteit in 1929 over cactussen en vetplanten. Er zal getracht worden bij genoegzame deelname zulks gedaan te krijgen.

Tijdens de pauze werd druk gebruik gemaakt van de ruilbeurs waar veel en goed materiaal aanwezig was.

Ook de verkoop van kleine potjes had een vlot verloop, zoodat ieder dien avond gepakt en gezakt naar huis ging.

Na de pauze kreeg de Heer H. Klein nog gelegenheid om zijn causerie te houden over *Opuntia puberata* en *Op. microdasys*.

Spreker verdeelt deze klas in drie groepen, n.m. blad, rond- en bolvormig. Elke groep werd in 't kort behandeld, speciaal wat betreft de bedoorning en beharing om ten slotte een algemeen overzicht te geven van groeiwijze en behandeling in zomer en winter.

Van de rondvraag werd door enkele leden gebruikt gemaakt, hoofdzakelijk vragen van huishoudelijken aard die door het bestuur naar genoegen werden beantwoord.

Om 11.15 sloot de voorzitter deze zeer gezellige avond.

De kring Amsterdam mag zich in een gestadigen groei en bloei verheugen, een bewijs daarvan is het groot aantal leden dat steeds aanwezig is tusschen 25 en 30 Dames en Heeren.

Doch wij zijn nog niet tevreden. Alleen Amsterdam telt ruim 80 leden, waarvan ruim de helft lid is van de afdeling. Wie eenmaal eens is komen kijken

uit belangstelling of om andere redenen is niet weggegaan alvorens zich op te geven als lid der afdeling. Het voorziet in een langgevoelde behoefte. Eerstens een ruilbeurs welke altijd even aantrekkelijk is. Verder doet het bestuur al het mogelijke om de leden terwille te zijn. Potjes in alle maten zijn voorradig, een commissie van huisbezoek voor de leden die zulks wenschen, bijna elke vergadering een causerie over een of andere plant, vragenbus, excursie enz enz.

Het bestuur der afd. doet daarom een beroep op de leden van Amsterdam om op de volgende vergadering eens een kijkje te komen nemen, te meer daar de Heer van den Hout en waarschijnlijk een lezing zal houden met lichtbeelden over cactussen en vetplanten, datum wordt nader bekend gemaakt in het Augustusnummer.

Ondergeteckende is gaarne bereid namen en adressen te noteeren van nieuwe leden.

H. WITTE, *Secretaris afd. Amsterdam,*
Orteliusstraat 187.

TENTOONSTELLING.

De tentoonstelling-commissie maakt bekend, dat de tentoonstelling welke aanvankelijk gehouden zou worden in Juli niet doorgaat.

De oorzaak van het niet slagen moet in hoofdzaak worden gezocht in te weinig medewerking van de leden in het niet volgeteekend garantiefonds.

De commissie achtte zich niet verantwoord om de tentoonstelling toch door te zetten daar deze dan toch op een mislukking zou uitloopen.

Verschillende groote lichamen zijn aangeschreven doch het resultaat was negatief.

Dat wil echter niet zeggen dat zulks voor goed van de baan is. Integendeel. De commissie blijft intact en neemt nu reeds maatregelen voor 1929.

Zij spreekt daarom den wensch uit tot alle leden van „Succulenta”, in ‘t bijzonder van Amsterdam, om mede te werken tot het welslagen van een tentoonstelling in Juni 1929.

De ontvangsten gelden voor het garantiefonds worden deze maand teruggezonden met hartelijken dank voor de offervaardigheid en met verzoek te kunnen rekenen op gewaardeerden steun in 1929.

De Commissie,

J. J. KEIZER.

H. WITTE.

J. POLDERMANS.

Amsterdam, Juni 1928.

EXCURSIE M. KLOEZEMAN, WATERGRAAFSMEER.

Op Zondag 20 Mei j.l. verzamelde zich een twintigtal Dames en Heeren nabij Schollenbrug om een bezoek te brengen aan de bekende kweekerij van den Heer M. Kloezeman. En dat dit bezoek voor de leden waarde had, bewees het feit dat er zelfs Dames en Heeren uit Zaandam en Haarlem bij waren, die aan onzen oproep gehoor hadden gegeven.

En wij zijn met teleurgesteld. De aanblik dezer planten was overweldigend. Ware juweeltjes prachtig van kleur, vorm en teekening. Opsomming van alles wat gezien is, is niet mogelijk, daarom volstaan we maar met enkele. Eerstens de Phyllo hybriden een verscheidenheid van kleur van zuiver wit tot het donkerste lila toe. Dan de vetplanten. Voor een liefhebber om van te watertanden. Enkele

zijn vermeldenswaard om haar bijzonderheid. Een bruine gevleete *Crassula maculata*, *Haworthia margaretifera*, bruin met witte stippen. *Sedastrum speciosum*

(doorschijnend). Verscheiden importen met bloem of knoppen. Het geheel is een bezoek dubbel waard.

De twee uren van bezichtigen vlogen om en om 12 uur ging ieder (doch met zonder dat men zich had verrijkt aan kennis van planten) huiswaarts.

Een woord van dank aan den Heer Kloezema n voor zijn bereidwilligheid om ons te ontvangen mag hier dan ook niet ontbreken.

H. WITTE. Secretaris.

RUILRUBRIEK.

In ruil aangeboden: verschillende mooie Phyllo's door H. P. Dings, Spoorstraat 8, Tegelen, voor bolcactusen, stapelia's, enz. Ruillijst wordt ingewacht, waarna omgaand antwoord met soortenlijst volgt.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

Jac. Westerling, Kweeker, v/h. Vriescheloo (Gn.) thans Bennebroek. Binnenweg 5.
 W. Diertens, Rotterdam, v/h. Insulindestraat 257 b., thans Weizichtstraat 22 a.
 J. Louwe, Rotterdam, v/h. Prins Hendrikkade 120B. thans Randweg 85A.
 W. den Hartog, Vlaardingen, v/h. Markgraafaan B, thans Westersingel 23.
 W. Prins, Zaandijk, v/h. P. L. Takkade 6. thans Talmastraat 12.

BEDANKT.

M. Kleine, 's-Gravenhage.

VOORLOOPIG VAN DE LEDENLIJST AFGEVOERD.

J. de Wit, 's-Gravenhage, v/h. Alb. Thijmstraat 26, nieuw adres onbekend.
 J. H. van Dijk, 's-Gravenhage, v/h. Hazelaarstraat 118, nieuw adres onbekend.

NIEUWE LEDEN.

A. C. de Wit, Amsterdam Z., Ferd. Bolstraat 145huis.
 M. A. A. de Bock, Baarn.
 Mevr. C. Blyenberg-de Laive, Culemborg.
 W. J. Coolen, Eindhoven, Willemstraat 48.
 J. J. Hoye Jr., Haarlem, Obisstraat 3.
 P. F. van Schaik, Leeuwarden, Slotmakersstraat 22.
 F. W. Kloos, Cactuskweeker, Leiden, Magdalena Moonstraat 38.
 Mevr. Boone. Middelburg, Londensche Kaai 64.
 Mevr. Duetz, Utrecht, Buys Ballotstraat 6.
 Joh. van Lemmen, Utrecht, Zandhofschestraat 141.
 D. Roep, Utrecht, Oudwijkerdwarstraat 90.
 Mevr. Ph. Roos, Wassenaar, Klein Persijnlaan 12.

Buitenland.

Frau Konrektor Winter, Fechenheim, Ffm., Schloszstrasje 12, (Duitschland).

BERICHT.

Daar ondergeteekende van 17 Juli-18 Augustus buitenslands vertoeft, wordt men beleefd verzocht om gedurende dien tijd voor het Secretariaat bestemde correspondentie waar haast bij is aan den Heer Duursma te richten.

M. C. KARSTEN.

BIBLIOTHEEK.

Aanvulling Catalogus.

Duitsch.

- 67a. Kurt Dinter. SUDWESTAFRIKANISCHE LITHOPSARTEN. Verlag R. Gaessner. Perleberg, 1928. Geschenk van den Heer B. Th. Krabbendam, Drumpt bij Tiel.
68. W. O. Rother. PRAKT. LEITF. ZUR ANZUCHT UND PFLEGE DER KAKTEEN UND ANDERER SUKKULENTEN. Neu bearbeitet von W. Vorwerk. 7' Aufl. Verlag Trowitzsch & Sohn. Frankfurt a. Oder, 1928.

N.B. De bibliotheek is tijdens de afwezigheid der Secretaresse gesloten.

De leden, die boeken uit de bibliotheek ontvangen hebben, worden beleefd verzocht om als 't eenigszins mogelijk is deze vóór 15 Juli a.s. te retourneren.

VRAGENBUS.

Vraag : Hoe kan ik een *Epiphyllum* enten op een *Phyllo*? Moet de *Phyllo* een stek zijn, beworteld of onbeworteld en wanneer is de geschikte tijd om zoo iets te doen ? Mej. M. Barbas, Haarlem.

Antwoord : Een *Phyllo* cactus is een ongeschikte enderstam voor het enten van *Epiphyllums*, bij voorkeur maakt men gebruik van bewortelde *Peireskia* onderstammen. Wij bezigden ook wel eens met succes een zuilvormige *Cereus* of een *Opuntia*. Voor het enten is het thans een goede tijd. Het zou ons te ver voeren hier de geheele methode te beschrijven, daartoe verwijzen wij naar de bekende handboekjes (J. J. Verbeek Wolthuys „Cactussen“ pag. 8, G. D. Duursma „Onze Cactussen“ pag. 49).

Red.

D. SMIT,
AMSTERDAMSCEVAART 146, HAARLEM - Telefoon 12409.
S U C C U L E N T E N .